

Đừng để Trung Cộng có cơ động binh

Trần Trung Đạo

”...biết chủ động chiến lược hóa, quốc tế hóa, quan trọng hóa vị trí của quốc gia cũng như biết khai thác mối lo của các cường quốc sẽ làm cho vị trí của quốc gia quan trọng hơn trong tranh chấp quốc tế...”

Một điều mà gần như tuyệt đại đa số người Việt đều ước mà chắc chắn làm không được là dời cái bản đồ Việt Nam ra khỏi nơi đang ở hiện nay. Đi đâu cũng được miễn là tránh khỏi Tàu, dù Tàu Cộng hôm nay hay có thể Tàu không Cộng trong tương lai. Tham vọng Đại Hán, dù Đông Hán hai ngàn năm trước hay Cộng Hán này nay cũng chẳng khác nhau nhiều.

Một số quan điểm, phát xuất từ lòng căm thù Tàu Cộng, cho rằng những biện pháp phải thi hành tức khắc khi Việt Nam có dân chủ gồm:

- (1) xóa bỏ các hiệp ước kể cả kinh tế bất bình đẳng và phân định biên giới mà CSVN đã ký kết với Trung Cộng;
- (2) hủy bỏ tức khắc các hợp đồng kinh tế bất lợi với Tàu Cộng;
- (3) Tàu Cộng phải rút về nước trong một thời gian rất ngắn toàn bộ lực lượng lao động có mặt trên lãnh thổ Việt Nam.

Đương nhiên quốc gia Việt Nam dân chủ sẽ phải làm tất cả để đạt ba mục đích trên nhưng chiến lược và chiến thuật có thể sẽ phải linh động và đừng để Trung Cộng có cơ gây chiến khi Việt Nam chưa nắm bắt được trong tay hai yếu tố “thiên thời” và “địa lợi”.

Một nước Việt Nam dân chủ non trẻ sau CS có đủ khả năng ngăn chặn Trung Cộng viện lý do “bảo vệ quyền lợi và kiều dân” để động binh?

Chắc chắn là chưa đủ khả năng.

Nếu Tàu Cộng động binh liệu Mỹ sẽ nhảy vào can thiệp?

Không có gì bảo đảm Mỹ sẽ can thiệp ngay bằng các biện pháp cứng rắn.

Điều đó cũng có nghĩa, khi nào Việt Nam còn có chung biên giới trên đất liền và chung thêm lục địa dưới biển với Tàu Cộng, Việt Nam sẽ phải chấp nhận bị chi phối bởi các nguyên tắc địa lý chính trị của một quốc gia đất hẹp, dân ít mà nằm trong vùng đệm (buffer state).

Do đó, dù giả thiết đã có “nhân hòa”, Việt Nam vẫn phải có một chính sách đối ngoại vô cùng khôn khéo.

1. Đàm phán

Không nên vội vã. Tất cả hiệp ước, cam kết, hứa hẹn, nợ nần v.v. với Tàu Cộng đều sẽ được giải quyết song phương hay quốc tế nếu có liên hệ đến nước thứ ba, bằng “đàm phán”.

Người viết đề “đàm phán” trong ngoặc bởi vì muốn nhấn mạnh đến yếu tố thời gian cũng là phần của chiến lược để phục hồi sinh lực dân tộc về văn hóa đạo đức, ổn định chính trị, phát triển kinh tế và tăng cường quốc phòng.

2. Biết chọn lựa liên minh đúng lúc

Về địa lý chính trị, vị trí của Thổ Nhĩ Kỳ sau thế chiến thứ nhất không quan trọng bằng vị trí của Thổ Nhĩ Kỳ sau thế chiến thứ hai. Nếu năm 1922, Tổng thống Thổ Mustafa Kemal xin liên minh với Mỹ chưa hẳn đã được TT Warren G. Harding đón nhận. Nhưng trong Chiến tranh Lạnh thì khác. Năm 1946 TT Truman chính thức gửi chiến hạm USS Missouri tới thăm Cộng Hòa Thổ kèm theo các khoản viện trợ quân sự lớn đến sau.

3. Đừng để ghét hay thương chi phối chính sách đối ngoại

Đa số người Việt ghét Tàu Cộng nhưng không nên để ghét thương chi phối chính sách đối ngoại.

Georgia và Ukraine có cảm tình với chính sách của Boris Yeltsin nên tham gia khối thịnh vượng chung và cuối cùng tự đưa cổ vào tròng Putin. Lithuania, Latvia, Estonia dù trong lòng chưa quên mối hận bị Mỹ bỏ rơi sau thế chiến thứ hai, đã chọn đứng về phía Mỹ và Tây Âu khi tái lập được nền độc lập.

4. Chủ động chiến lược hóa vị trí quốc gia

Như người viết trình bày trong bài “Để thắng được Trung Cộng”, để bảo đảm an ninh và phát triển, các lãnh đạo của một Việt Nam dân chủ non trẻ tương lai phải biết chủ động chiến lược hóa vị trí quốc gia và từng bước tham gia các liên minh quân sự tin cậy.

Thổ Nhĩ Kỳ cũng phải đàm phán với Liên Xô khi nền Cộng hòa Thổ vừa ra đời nhưng khi vừa đủ mạnh và thấy thời cơ đến đã dứt khoát đứng về phía Tây.

Chính sách đối ngoại của TT Mỹ Dwight D. Eisenhower là một trường hợp nghiên cứu rất hay và cần phân tích ở đây.

Trong tác phẩm được phát hành vào tháng 3, 2018 “The Age Of Eisenhower”, Giáo sư sử học William Hitchcock dành một chương dài để bàn về quan điểm của TT Mỹ Dwight D.

Eisenhower đối với Việt Nam nói riêng và Đông Dương nói chung.

Theo đó, TT Eisenhower tin rằng nếu Việt Nam rơi vào tay CS các quốc gia Đông Nam Á cũng sẽ lần lượt sụp đổ theo. Lý luận này được nhiều người biết như là “thuyết domino”.

Ngoại trừ việc gọi quân tham chiến, TT Eisenhower đã làm hết những gì có thể làm để ngăn chặn sự bành trướng của Trung Cộng. Tổng thống thứ 34 của Mỹ xem Việt Nam quan trọng đến mức chính ông và hai phụ tá thân cận đã thảo một điện văn dài cố gắng thuyết phục Thủ Tướng Anh Sir Winston Churchill để thành lập một liên minh nhằm ngăn chặn sự bành trướng của CS xuống Đông Nam Á.

Nếu Mỹ, Anh, Pháp cùng thành lập liên minh quân sự, rất đông đồng minh của Mỹ sau thế chiến thứ hai đều sẽ đứng sau lưng. Anh từ chối, Pháp thua tại Điện Biên Phủ nên lịch sử dân tộc Việt bị cuốn vào một thực tế đầy tang tóc hôm nay.

Nhưng đừng quên, cũng chính TT Eisenhower đã từ chối can thiệp vào cuộc Nổi Dậy Hungary 1956 dù quốc gia Đông Âu trái độn này cũng nằm trong vị trí chiến lược

không khác gì Việt Nam. TT Eisenhower lo ngại việc can thiệp của Mỹ vào Hungary có khả năng dẫn đến thế chiến thứ ba.

TT Eisenhower cũng không áp lực đồng minh hay Liên Hiệp Quốc đáp ứng lời thỉnh cầu của Thủ tướng Imre Nagy, tân lãnh đạo Hungary, kêu gọi Liên Hiệp Quốc can thiệp. Một số nhà phân tích cho rằng nếu một phái đoàn Liên Hiệp Quốc có mặt tại thủ đô Budapest trong thời điểm cuối tháng 10, 1956, cho dù không ngăn chặn hẳn, ít ra cũng làm chậm bước tiến của Liên Xô và giảm bớt số người bị giết trên đường phố thủ đô Budapest. Tóm lại, TT Eisenhower không làm gì cả.

Một tổng thống và cũng trong gần cùng một thời điểm nhưng Mỹ có hai chính sách đối ngoại khác nhau.

Bài học đối ngoại của TT Eisenhower là một thực tế chính trị mà các nước trong vị trí vùng trái độn đều phải học. Không nên chỉ nhìn một cách phiến diện vào khả năng quân sự của Mỹ vượt trội Tàu Cộng mà suy ra viễn ảnh đầy lạc quan của Việt Nam.

Đối với Mỹ, vùng biển Đông Á là huyết mạch kinh tế lẫn an ninh của Mỹ và các nước đồng minh với Mỹ như Nhật Bản, Nam Hàn, Philippines, Indonesia, liên minh được với Mỹ đúng thời điểm vừa có thể thúc đẩy tiến trình hiện đại hóa đất nước để một ngày thách thức Trung Cộng về mọi mặt.

Túi khôn của loài người bao la nhưng cũng có giới hạn. Các lý thuyết quan hệ quốc tế thường được lập đi lập lại.

Như người viết kết luận trong chính luận “Để thắng được Trung Cộng”, khi chảo dầu mâu thuẫn tại Á châu được đun nóng hơn, nhiều liên minh quân sự mới sẽ ra đời.

Do đó, biết chủ động chiến lược hóa, quốc tế hóa, quan trọng hóa vị trí của quốc gia cũng như biết khai thác mối lo của các cường quốc sẽ làm cho vị trí của quốc gia quan trọng hơn trong tranh chấp quốc tế.

Đồng thời, sự liên minh khôn khéo trong nhiều trường hợp giúp quốc gia tránh được chiến tranh hay có thêm thời gian để chuẩn bị chiến tranh.

Trần Trung Đạo